

denken
@nrc.nl

Anne van Wieren is 'artist in residence' op de redactie van *nrc.next*. Carlijn Teeven interviewt de tijdelijke huiskunstenaar van de krant

Op de tekentafel van de redactie liggen zes gummen. Als je ze tegen elkaar aan legt, verschijnt het zelfportret dat Anne van Wieren er met blauwe pen op heeft getekend. Van Wieren (30) is de derde *artist in residence* van *nrc.next*.

Met een guts haalt hij stukjes gum om de tekening weg. Meestal gebruikt hij één grote gum: veel handiger. Een van Barbie, welteverstaan, want dat zijn de fijnste. „Dan sta je daar, als volwassen man met twintig roze gummen bij de kassa.”

Anne maakt de komende drie maanden illustraties bij stukken in de krant. Het zelfportret hier op de pagina is een stempel, gesneden uit een gum. Anders dan veel andere vormgevers werkt Van Wieren zo min mogelijk met de computer. Hij tekent, kleurt, knipt en scheurt, alles met de hand. „Ik doe misschien een week over een illustratie die je met de computer in twee dagen af zou hebben, maar deze manier geeft me de meeste vrijheid en de minste stress. Met de computer kun je dingen verkeerd opslaan en alles kwijtraken. Dat klinkt misschien raar, maar als ik met de hand werk, voelt het alsof ik echt een ambacht uitvoer.”

Dat er met de hand eerder foutjes worden gemaakt, vindt de ontwerper niet erg. Integendeel: „Ik zie er de charme wel van in als dingen niet perfect zijn, als er toevalligheden ontstaan. Een mooie bijkomstigheid is dat het zo ook een stuk moeilijker wordt om mijn werk te reproduceren.”

Tijdgeest van nu

Ooit ging Van Wieren naar de kunstacademie in Kampen. Maar na drie jaar kreeg hij de kans om met zijn band LPG een album op te nemen. Hij stopte met de opleiding, maar bedacht al snel dat hij toch meer wilde dan alleen zijn havo-diploma. Op de popacademie kon hij in het laatste jaar instromen als vormgever en alsnog zijn diploma halen. Maar het duurde nog wel even voordat hij zijn eigen stijl had ontwikkeld. Die stijl omschrijft hij zelf als grof – vanwege de ‘foutjes’ – en een tikje melancholisch: zowel in onderwerpen als in kleur. Eerst was zijn werk vooral zwart-wit, later kwam er steeds vaker rood bij. „De laatste tijd gebruik ik ook veel blauw. Het is moeilijk om uit te vinden welke kleuren goed bij elkaar passen. Misschien dat ik over twintig jaar wel fullcolor werk.”

Dat Van Wieren als illustrator bij de krant is beland, is niet zo gek. Zijn afstudeerproject heette ‘Tijdgeest van nu’. „Eén definitie van kunst is dat het de tijdgeest representeert. Je kunt over tien jaar wel zeggen wat de tijdgeest was, maar op het moment zelf is dat veel moeilijker.” Inspiratie voor zijn tekeningen haalt hij vaak uit het nieuws. Zie het als hulpmiddel

De char imper

Ieuw, daar loopt een veertiger met sneakers!

door Liane Zoeter uit Amsterdam

De lente hangt in de lucht. En zodra ik de lente voel, wil ik nieuwe gympen. Dat is al jaren zo. Ik heb er een paar op het oog. Maar wat lees ik in het manifest van Arjen van Veelen met de titel 'Sorry Oma': als je veertig plus bent, mag je geen sneakers meer dragen! Als je dat wel doet, ben je een crypto-oudere, volgens de schrijver en politiek agitator (*it worked*). Crypto-oudere. Dat moet ik even opzoeken. En als inmiddels leesbrildragende veertiger kun je ook maar beter wat salaris inleveren. Het is duidelijk, als veertigplusser tel je niet meer mee. Het is wel wat onhandig, want Wij Veertig Plusers moeten eigenlijk nog wel een beetje werken tot wij op ons zeventenzestigste een riant pensioen kunnen opstrijken. Als het ten minste bij zeventenzestig blijft natuurlijk. En als er tegen die tijd nog zoiets bestaat als pensioen.

Ouderen mogen zich toch wel verenigen?

vraagt G. le Comte uit Breda

Een partij als 50Plus zou niet nodig zijn als andere politieke partijen zich zouden ontfemen over de problematiek waarmee een grote groep ouderen te maken heeft. Mensen van boven de 65 hebben niet allemaal goudgerande pensioenen zoals maar al te vaak in de media gesuggereerd wordt. Generatievrienden zijn niet of nauwelijks